

народи сж съставени отъ немногочисленни поколѣ-
нія; тѣхните понятия и потребности сж твжрде
ограничени; най-послѣ, тие сж разсѣяни по до-
волно обширна Австралия и нѣматъ никакви сно-
шения между себѣ си; а въ това сжщо време е-
зиците на тие разединени племена сж до толкова
сходни между себѣ си, щото на европеецѣтъ, кой-
то е изучилъ два или три отъ тие езици, ще да
бжде лесно да разбере другите.“ Изъ по-новите
открития ние имаме достаточнo доказателства да
мислиме, че и това свѣдѣние е преувеличено. Сход-
ството въ произношението или въ граматическите
форми, въ отдѣлните думи или въ синтаксисѣтъ мо-
гатъ да произлѣзатъ по твжрде естественни при-
чини. Фоктъ говори за това явление така: „Въ
гласовиятъ органъ на сѣко недѣлимо сжществуватъ
такива особености, които обусловляватъ различни
родове произношения. Единъ писателъ ни указва
на такавъ случай, че въ едно семейство сичките
шестъ дѣца произносили сѣки различно слогѣтъ
„flei“ (еи, феи, леи и т. н.). дорде, при голѣмо-
то развитие на гласниятъ органъ, тие не захва-
нале да произнасятъ правилно както тая дума,
така и много други.“ Робертъ Маффъ, който е
пожертвовалъ себѣ си за ползата на науката, го-
вори въ своето сжчинение за Южна Африка, „че
между населението на градовете чистотата и бла-
гозвучието на езикѣтъ са поддържатъ отъ *пит-
шо*’то или отъ общественните сжбрания, а така
сжщо по причина на праздниците, на церемониите
или на тѣсните и на постоянните сношения. Но
у распърснатите по пустинята жители происхож-
да противното. У тие селски жители не сжщест-